

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 16. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 314 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 314:

Vil ministeren redegøre for følgende i forlængelse af svar på UUI Alm. del – spørgsmål 263:

- Hvor mange af de ophævede udvisningsdomme var oprindeligt gældende for bestandigt?
- Hvad var begrundelsen for udvisningen og for den efterfølgende ophævelse i de enkelte 47 sager?
- Hvis udvisningen var tidsbestemt, hvor lang tid inden udvisningens udløb blev udvisningen ophævet af domstolene og myndighederne?
- Vil ministeren sikre at ophævelser af udvisninger hos domstole og myndigheder fremover bliver registreret ordentligt, så der ikke i fremtiden er usikkerhed om antallet?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet.

1. Udlændingestyrelsen har oplyst følgende om udvisningsdomme, der var gældende for bestandigt:

”Det bemærkes indledningsvist, at ud af de i alt 47 sager nævnt i bidraget til UUI 263, vedrørte to sager den samme person, og i én af disse 46 resterende sager blev udvisningen rettelig ikke efterfølgende ophævet ved dom. Nærværende besvarelse går på de øvrige 45 sager.

Ud af de i alt 45 sager var 16 af de ophævede udvisningsdomme oprindeligt gældende for bestandig.”

2. Udlændingestyrelsen har oplyst følgende om begrundelse for udvisning og efterfølgende ophævelse:

16. marts 2021

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Koncernstyring og Tilsyn
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 3499
Akt-id 1560098

”Indledningsvist skal det oplyses, at det ønskede bidrag med den konkrete begrundelse for udvisningen og for den efterfølgende ophævelse i de konkrete sager, vil forudsætte et omfattende ressourceforbrug i Udlændingestyrelsen. Det estimeres således at ville kræve et tidsforbrug på minimum 2,5 timer pr. sag, svarende til minimum 112,5 timer i alt, for styrelsen at udarbejde et sådant bidrag.

Det skal hertil bemærkes, at flere af de ophævede udvisningsdomme er af ældre dato og vedrører fysiske sager, der befinder sig på et fjernarkiv, og som dermed ikke er let tilgængelige for styrelsen at tilgå og gennemgå. Hertil kommer, at det vil kræve en manuel gennemgang af samtlige sager, samt udarbejdelse af en individuel beskrivelse af hver enkelt udvisningsdom, herunder grundlaget for dommen og de konkrete hensyn, der er indgået i vurderingen om udvisning af den pågældende udlænding. Herefter skal der foretages en gennemgang af hver enkelt sag om ophævelse, hvor de individuelle hensyn og begrundelser for ophævelse skal beskrives. Det vil endvidere være ressourcekrævende at præsentere alle de konkrete sager i et anonymiseret, ensartet og kortfattet format.

Udlændingestyrelsens besvarelse af spørgsmålet vil på baggrund af ovenstående ressourcemæssige betragtninger således være af generel karakter.

Vedrørende ophævelse af udvisning ved dom:

Udlændingestyrelsen kan oplyse, at det følger af udlændingelovens § 50, at ”er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. [...] Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. [...]”

Det følger endvidere af udlændingelovens § 50 a, stk. 1, at ”er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.”

Af udlændingelovens § 50 b fremgår det, at ”er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for

den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.”

Udlændingestyrelsen kan generelt oplyse, at ophævelse af et indrejseforbud ved domstolene forud for udsendelse kan ske af ganske særlige grunde, navnlig af humanitære grunde eller henset til Danmarks internationale forpligtelser, f.eks. EMRK art. 8, eller på baggrund af EU-reglerne. Ophævelse af et indrejseforbud kan således ske i tilfælde, hvor udlændingen selv eller et familiemedlem til udlændingen er alvorligt syg, eller andre tilfælde hvor Danmarks internationale forpligtelser, herunder hensynet til familiens enhed, tilsiger, at indrejseforbuddet bør ophæves.

Vedrørende ophævelse af indrejseforbud (Udlændingestyrelsen):

Udlændingestyrelsens kompetence til at kunne ophæve et indrejseforbud fremgår af udlændingelovens § 46, hvoraf det fremgår, at *”Afgørelser efter denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af stk. 2-4, og af § 4 d, stk. 3 og 4, § 9, stk. 26, 27 og 36-38, §§ 46 a – 49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-5, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.”*

Det følger endvidere af udlændingelovens § 32, stk. 7, at *”et indrejseforbud, der er meddelt en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, ophæves efter ansøgning, hvis den pågældendes personlige adfærd ikke længere kan anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel imod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. I vurderingen inddrages enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet [...]”*

Udlændingestyrelsen kan generelt oplyse, at styrelsen i sager om mulig ophævelse af indrejseforbud for en udlænding, der er omfattet af EU-reglerne, foretager en vurdering af, hvorvidt den pågældendes personlige adfærd på tidspunktet, hvor styrelsen træffer afgørelse i sagen, fortsat ses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

I denne vurdering indgår bl.a. udlændingens personlige forhold og adfærd efter udsendelsen, herunder om den pågældende har begået ny kriminalitet i Danmark eller udlandet. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en opretholdelse af indrejseforbuddet.

I forhold til udlændingens personlige forhold kan f.eks. indgå den pågældendes tilknytning til Danmark i form af herboende familiemedlemmer, herunder f.eks. helbredssituationen for et familiemedlem i Danmark. Ligeledes et herboende familiemedlem eksempelvis af en alvorlig sygdom, kan det være et hensyn i vurderingen af de ændringer, der er indtruffet siden udstedelsen af indrejseforbuddet.”

3. Udlændingestyrelsen har oplyst følgende om ophævelse af tidsbestemt udvisning:

”Udlændingestyrelsen skal bemærke, at for så vidt angår ophævelse af udvisning ved kendelse af domstolene i medfør af §§ 50, 50 a eller 50 b, og således før udlændingen er udrejst eller udsendt af Danmark, er indrejseforbuddet ikke trådt i kraft på tidspunktet for ophævelsen af udvisningen.

I 8 sager er der sket ophævelse af et tidsbegrænset indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 7, af Udlændingestyrelsen, og i 5 af sagerne er udlændingen konstateret udrejst eller udsendt af Danmark efter udvisning og indrejseforbuddet er derfor trådt i kraft. For disse 5 sager, er det anført nedenfor, hvor lang tid forinden indrejseforbuddets ophør, der er truffet afgørelse om ophævelse heraf.

I de øvrige 3 sager, er 1 udlænding ikke udrejst eller udsendt efter udvisning, og i 2 sager fremgår det ikke af Udlændingestyrelsens registreringer, om udlændingen er udrejst eller udsendt efter udvisningen og derfor om indrejseforbuddet er trådt i kraft.

Indrejseforbudslængde	Antal sager	Resttid af indrejseforbud på tidspunktet for ophævelse
6 år	2	1 år
	1	3 år
	1	4 år
	1	4½ år

”

4. Udlændingestyrelsen har oplyst følgende om registrering af ophævelser af udvisninger:

”Udlændingestyrelsen bemærker, at Folketinget den 26. juni 1998 vedtog lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.), der blandt andet indebar ændringer af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning. Loven trådte i kraft den 3. juli 1998.

Under Folketingets behandling af lovforslaget (lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998) blev det tilkendegivet, at Udlændingestyrelsen skal føre statistik over de afsagte domme. Grundlaget for denne statistik er afhængig af, at anklagemyndigheden retmæssigt fremsender alle domme til Udlændingestyrelsen.

Rigsadvokaten har ved meddelelse nr. 10/1998, punkt 2.6.1, foreskrevet en ordning, hvorefter politidirektøren sender alle domme i sager, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning, til Udlændingestyrelsen til orientering.

I meddelelsens punkt 2.8.4 og 2.9.5 er det endvidere fastsat, at politidirektøren sender kopi af rettens kendelser vedrørende udlændingelovens §§ 50 og 50 a om prøvelse af afgørelser om udvisning til Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen anvender oplysningerne i dommene til bl.a. udarbejdelse af statistik, ligesom dommene danner grundlag for Udlændingestyrelsens oplysninger om udvisningsdømte til Indenrigs- og Boligministeriet, der er ansvarlige for valgudtræk fra Det Centrale Personregister og valglister.”

Justitsministeriet har oplyst følgende om registrering af ophævelser af udvisninger:

”Anmoder en udlænding om prøvelse af spørgsmålet om udvisning efter udlændingelovens § 50, skal anklagemyndigheden indbringe sagen for retten. Anklagemyndigheden skal forud herfor indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI), jf. udlændingelovens § 57, stk. 1, 2. pkt. Forelæggelsen for Udlændingestyrelsen eller SIRI skal være ledsaget af begæringen om prøvelse efter § 50, kopi af § 26-afhøringen fra den oprindelige straffesag og en ny afhøring med fokus på de væsentlig ændringer, der er indtrådt efter dom, samt eventuelle afhøringer af andre relevante personer og andre relevante oplysninger. Når retten har afsagt kendelse, skal der sendes kopi heraf til Udlændingestyrelsen til orientering. Der skal endvidere sendes en kopi af den afsagte kendelse til SIRI, hvis styrelsen tidligere har fået sagen forelagt, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om udvisning og frakendelse af statsborgerskab ved dom, afsnit 6.5.1.

En udlænding, som er idømt en foranstaltning efter straffelovens §§ 68-70, der indebærer frihedsberøvelse, og som samtidig er udvist, har krav på at få prøvet spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten i forbindelse med, at udlændingen udskrives fra hospital eller forvaring, jf. udlændingelovens § 50 a. Prøvelsen er obligatorisk, og anklagemyndigheden har pligt til at sørge for, at spørgsmålet indbringes for retten. Til brug for rettens prøvelse skal der indhentes en lægeerklæring fra vedkommende overlæge om udlændingens helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren heraf og om behovet for fortsat behandling og om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes. Til brug for rettens vurdering af udlændingens muligheder for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling, kan anklagemyndigheden via Udenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen indhente oplysninger om behandlingsmulighederne i hjemlandet. Når retten har afsagt kendelse, skal der sendes kopi heraf til Udlændingestyrelsen. Der skal endvidere sendes en kopi af den afsagte kendelse til SIRI, hvis styrelsen tidligere har fået sagen forelagt, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om udvisning og frakendelse af statsborgerskab ved dom, afsnit 6.5.2.

Udlændinge omfattet af EU-reglerne, der er udvist ved dom, skal have indbragt spørgsmålet om udvisningen for retten på ny, hvis udvisningen ikke er iværksat to år efter afgørelsen, jf. udlændingelovens § 50 b. Prøvelsen er obligatorisk, og anklagemyndigheden har pligt til at sørge for, at spørgsmålet indbringes for retten. Anklagemyndigheden kan indhente en udtalelse fra

Udlændingestyrelsen eller SIRI vedrørende spørgsmålet om § 26-forhold. Forelæggelsen for Udlændingestyrelsen eller SIRI skal være ledsaget af anklagemyndighedens begæring om prøvelse efter § 50, kopi af § 26-afhøringen fra den oprindelige straffesag og en ny § 26 afhøring samt evt. afhøringer af andre relevante personer, andre relevante oplysninger og oplysninger om, hvornår udlændingen forventes løsladt eller prøveløsladt. Når retten har afsagt kendelse, skal der sendes kopi heraf til Udlændingestyrelsen. Der skal endvidere sendes en kopi af den afsagte kendelse til SIRI, hvis styrelsen tidligere har fået sagen forelagt, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om udvisning og frakendelse af statsborgerskab ved dom, afsnit 6.5.3.”

Jeg finder ikke, at der er behov for yderligere tiltag for at sikre registrering af oplysninger af udvisninger, da der, som det fremgår ovenfor, i forvejen er udarbejdet retningslinjer for proceduren. Det bemærkes i den forbindelse, at de statistiske oplysninger altid vil være behæftet med usikkerhed, da udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som journaliserings- og sagsstyringssystem, og ikke som et egentligt statistiksystem.

Mattias Tesfaye

/

Anette Görtz